

Sygn. akt I Ns 106/16

POSTANOWIENIE

Dnia 31 października 2017 r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Lidia Kopczyńska

Protokolant: st. sek. sąd. Elżbieta Marciniak

po rozpoznaniu na rozprawie

w dniu 18 października 2017 r. w Ciechanowie

sprawy z wniosku J. M.

z udziałem B. K.

o podział majątku wspólnego

postanawia:

I. ustalić, że w skład majątku wspólnego wnioskodawcy J. M. i uczestniczki postępowania B. K. wchodzi:

1. spółdzielcze lokatorskie prawo do lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w budynku wielorodzinnym przy ul. (...) w C., znajdującego się w zasobach mieszkaniowych Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w C. o wartości

172 000,00 zł (sto siedemdziesiąt dwa tysiące złotych),

2. wyposażenie lokalu mieszkalnego:

a) komplet mebli wypoczynkowych o łącznej wartości 370,00 zł (trzysta siedemdziesiąt złotych),

b) regał o wartości 420,00 zł (czteryście dwadzieścia złotych),

c) meble kuchenne o łącznej wartości 430,00 zł (czteryście trzydzieści złotych),

d) pralka o wartości 160,00 zł (sto sześćdziesiąt złotych),

e) lodówka o wartości 200,00 zł (dwieście złotych),

f) odkurzacz o wartości 70,00 zł (siedemdziesiąt złotych),

g) regał o wartości 350,00 zł (trzysta pięćdziesiąt złotych),

h) komplet wypoczynkowy o wartości 290,00 zł (dwieście dziewięćdziesiąt złotych),

i) ławo-stół o wartości 100,00 zł (sto złotych);

II. ustalić, że udziały wnioskodawcy J. M. i uczestniczki postępowania B. K. w majątku wspólnym są równe i wynoszą po 1/2 części, tj. po 87.195 zł (osiemdziesiąt siedem tysięcy sto dziewięćdziesiąt pięć złotych);

III. dokonać podziału majątku wspólnego wnioskodawcy J. M. i uczestniczki postępowania B. K. w ten sposób, że:

- wnioskodawcy J. M. przyznać na wyłączną własność komplet mebli wypoczynkowych wymienionych i opisanych w pkt I ppkt 2 lit a postanowienia, tj. o łącznej wartości 370 zł (trzysta siedemdziesiąt złotych),
- uczestnicze postępowania B. K. przyznać na wyłączną własność pozostałe składniki majątku wspólnego wymienione i opisane w pkt I ppkt 1 i 2 lit b-i postanowienia, tj. o łącznej wartości 174.020 zł (sto siedemdziesiąt cztery tysiące dwadzieścia złotych);

IV. zasądzić od uczestniczki B. K. na rzecz wnioskodawcy J. M. tytułem dopłaty, kwotę 86.825 zł (osiemdziesiąt sześć tysięcy osiemset dwadzieścia pięć złotych) płatną w ciągu 1 (jednego) miesiąca od dnia uprawomocnienia się postanowienia wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie do dnia zapłaty na wypadek uchybienia terminowi płatności;

V. oddalić wnioski stron w pozostałym zakresie;

VI. nakazać wnioskodawcy J. M. wydanie nieruchomości opisanej w pkt I ppkt 1 postanowienia, z tym, że odroczyć obowiązek jego wydania do 1 (jednego) miesiąca od chwili dokonania przez uczestniczkę B. K. całej spłaty wskazanej w pkt IV tytułem należnego wnioskodawcy J. M. udziału w majątku wspólnym;

VII. nakazać ściągnąć na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Ciechanowie od wnioskodawcy J. M. i uczestniczki postępowania B. K. kwoty po 1263,58 zł (jeden tysiąc dwieście sześćdziesiąt trzy złote pięćdziesiąt osiem groszy), tytułem zwrotu wydatków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa;

VIII. pozostawić wnioskodawcę J. M. i uczestniczkę B. K. przy pozostałych kosztach postępowania poniesionych w związku ze swoim udziałem w sprawie.

I Ns 106/16

UZASADNIENIE

Wnioskodawca J. M. we wniosku złożonym w dniu 13 marca 2016 r. wniósł o dokonanie podziału majątku wspólnego byłych małżonków J. M. i B. K..

Wnioskodawca J. M. we wniosku wniósł o ustalenie, że w skład majątku wspólnego wchodzi:

- 1/ spółdzielcze lokatorskie prawo do lokalu mieszkalnego położonego w C. przy ul (...) o wartości 232.525 zł,
- 2/ komplet mebli wypoczynkowych (rok zakupu 1990) o wartości 4.007.000 zł,
- 3/ regał (rok zakupu 1990) o wartości 4.350.000 zł,
- 4/ meble kuchenne (rok zakupu 1987) o wartości 37.500 zł,
- 5/ urządzenia AGD (rok zakupu 1986) o wartości 50 dolarów,
- 6/ wyroby ze złota w ilości 25g ram o wartości 340,75 dolarów,
- 7 futro z lisa wartości 300 dolarów.

Wnioskodawca wniósł o dokonanie podziału wskazanego we wniosku majątku wspólnego przez przyznanie na rzecz jednej ze stron lokalu mieszkalnego z obowiązkiem spłaty 50% wartości w okresie 2-3 miesięcy, a pozostałe składniki przyznać tej stronie która go użytkuje (wniosek k. 2-3 akt).

Uczestniczka B. K., reprezentowany przez pełnomocnika radcę prawnego M. M. (1), przyłączyła się do wniosku o podział majątku wspólnego, z tym że jej zdaniem do majątku wspólnego nie można zaliczyć futra i złotej biżuterii jako przedmiotów wchodzących w skład majątku osobistego uczestniczki. Ponadto uczestniczka nie zgodziła się z wyceną

majątku wspólnego dokonaną przez wnioskodawcę. Uczestniczka wniosła o uwzględnienie nakładów poczynionych przez nią na remont mieszkania w łącznej kwocie 10.402,26 zł (odpowiedź na wniosek k. 12-13 akt).

W trakcie postępowania, strony zmieniły stanowisko.

Na rozprawie w dniu 16 października 2017 r. J. M. i B. K. ostatecznie zgodnie ustalili wartość spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu mieszkalnego położonego w C. przy ul (...) na kwotę 172.000 zł. Strony również zgodziły się aby lokal przypadł na własność uczestniczce z obowiązkiem spłaty wnioskodawcy, z tym, że uczestniczka wносиła o pomniejszenie spłaty o poniesione przez nią koszty remontu mieszkania. Wnioskodawca deklarował gotowość opuszczenia lokalu w terminie 2 miesięcy, a uczestniczka wносиła o zobowiązanie uczestnika do opuszczenia lokalu w terminie 14 dni od otrzymania przez niego spłaty.

Odnośnie ruchomości, to strony zgodziły się, na przyjęcie ich wartości tak jak zostały wycenione przez biegłą D. K.. Z rzeczy wymienionych w opinii, w posiadaniu wnioskodawcy pozostaje komplet mebli wypoczynkowych wartości 370 zł. Wszystkie pozostałe ruchomości są w posiadaniu uczestniczki. Uczestniczka podtrzymała swoje dotychczasowe stanowisko, że biżuteria i futro stanowią jej osobisty majątek i nie wchodzi do podziału (protokół k. 247-248 akt).

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Strony zawarły związek małżeński w dniu 25 sierpnia 1984 r. Przed jego zawarciem, ani w jego trakcie, małżonkowie M. nie zawierali umów majątkowych małżeńskich. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 24 marca 1999 r. małżeństwo zostało rozwiązane przez rozwód. Dotychczas nie było podziału majątku wspólnego (dowód: odpis wyroku k. 4 akt, zeznania: J. M. k. 38-39, 248 akt, B. K. k. 39, 248 akt).

Na dzień ustania wspólności majątkowej, wnioskodawca J. M. i uczestniczka B. K. byli właścicielami:

1/ spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w budynku wielorodzinnym przy ul. (...) w C., znajdującego się w zasobach mieszkaniowych Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w C. o wartości 172 000,00 zł

2/ wyposażenia lokalu mieszkalnego w skład którego wchodzi:

j) komplet mebli wypoczynkowych o łącznej wartości 370,00 zł.

k) regał o wartości 420,00 zł ,

l) meble kuchenne o łącznej wartości 430,00 zł,

m) pralka o wartości 160,00 zł,

n) lodówka o wartości 200,00 zł,

o) odkurzacz o wartości 70,00 zł,

p) regał o wartości 350,00 zł,

q) komplet wypoczynkowy o wartości 290,00 zł,

r) ławo-stół o wartości 100,00 zł

(dowód: zaświadczenie k. 22 akt, zeznania: J. M. k. 38-39 akt, B. K. k. 39 akt opinia biegłego J. J. k. 107-142 akt, opinia biegłej D. K. k. 233-235 akt).

W lokalu położonym w C. przy ul (...) strony mieszkają wspólnie. B. K. z córką i wnuczką zajmują większy pokój, a J. M. zajmuje mniejszy pokój. Strony wspólnie korzystają z kuchni i łazienki. Nie ma zadłużenia w związku z

użytkowaniem lokalu, ponieważ strony podzieliły opłaty pomiędzy sobą i uiszczają je na bieżąco (dowód: zeznania: J. M. k. 38-39, 248 akt, B. K. k. 39, 248 akt).

W latach 2004-2010 uczestniczka B. K. przeprowadziła remont mieszkania. W przedpokoju została zastąpiona boazeria płytami gipsowo-kartonowymi zaciągniętymi tynkiem szlachetnym, Ponadto w przedpokoju została zamontowana szafa z drzwiami przesuwными z lustrem, wymieniono podłogi i oklejenie drzwi wejściowych. W kuchni zostały położone płytki, stiuk na ścianach, nowe oświetlenie i wykonano zabudowę kuchenną. W łazience na ścianie został położony stiuk, płytki na podłodze, oświetlenie, wymieniono umywalkę z obudową, w wc wymieniono próg, muszlę klozetową, zabudowano rurę kanalizacyjną i częściowo wymieniono płytki podłogowe, wykonano malowanie wszystkich pomieszczeń i ocieplono balkon (dowód: opinia biegłego J. J. k.107-138 akt).

Wnioskodawca ma w posiadaniu komplet mebli wartości 370 zł. Pozostałe ruchomości są w posiadaniu B. K.. Ponadto uczestniczka posiada biżuterię wartości 2525 zł i futro wartości 480 zł (dowód: zeznania: J. M. k. 38-39, 248 akt, B. K. k. 39, 248 akt, opinia biegłej D. K. k. 233-235 akt).

Wnioskodawca i uczestniczka zgodnie wskazali, że powyżej opisane składniki wchodzi do ich majątku wspólnego. Ponadto zgodzili się, że nie podlegają podziałowi wcześniej zgłoszone, a już podzielone w trakcie postępowania przez same strony, składniki majątku. Strony zgodziły się na przyjęcie wyceny ruchomości zgodnie z opinią sporządzoną przez biegłą D. K. i zgodnie ustaliły wartość nieruchomości na kwotę 172.000 zł (dowód: stanowisko stron w protokole k. 247-248 akt).

Strony zgodnie wskazały sposób podziału ruchomości: wносиły o przyznanie na rzecz wnioskodawcy kompletu mebli wypoczynkowych wartości 370 zł. Pozostałe ruchomości miały przypaść uczestniczce. Strony również zgodziły się aby lokal przypadł na własność uczestniczce z obowiązkiem spłaty wnioskodawcy, z tym, że uczestniczka wносиła o pomniejszenie spłaty o poniesione przez nią koszty remontu mieszkania. Ponadto przedmiotem sporu był termin opuszczenia lokalu przez J. M.. Wnioskodawca deklarował gotowość opuszczenia lokalu w terminie 2 miesiące, a uczestniczka wносиła o zobowiązanie uczestnika do opuszczenia lokalu w terminie 14 dni od otrzymania przez niego spłaty (dowód: stanowisko stron w protokole k. 247-248 akt).

Wnioskodawca J. M. ma 57 lat, jest z zawodu ekonomistą. Utrzymuje się z wynagrodzenia za pracę (dowód: zeznania wnioskodawcy k. 38-39, 248 akt).

Uczestniczka postępowania B. K. ma 55 lat, jest pracownikiem cywilnym wojska. Utrzymuje się z wynagrodzenia za pracę (dowód: zeznania uczestniczki B. K. k. 39, 248 akt).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach sprawy IV C 2054/98 Sądu Okręgowego w Warszawie i zgromadzonych w niniejszej sprawie, zeznań świadka M. M. (3) k. 223-224 akt, zeznań stron: J. M. k. 38-39, 248 akt, B. K. k. 39, 248 akt, opinii biegłych: z zakresu szacowania nieruchomości J. J. k. 107-142 akt i szacowania ruchomości D. K. k. 233-235 akt.

Sąd uwzględnił dołączone dokumenty, ich prawdziwość nie była kwestionowana ani nie budzi wątpliwości. Przedłożone przez strony dokumenty rzeczywiście były sporządzone, a w ich treść nie ingerowano, nie były przerabiane.

Za wiarygodne Sąd uznał zeznania świadka M. M. (3) i stron, gdyż w zasadzie wzajemnie się uzupełniały. Przedmiotem sporu była okoliczność czy do majątku wspólnego należy zaliczyć złotą biżuterię i futro, jednakże sam fakt istnienia tych przedmiotów strony nie kwestionowały.

Chociaż początkowo strony wskazywały na inny skład majątku i jego wartość, to w trakcie postępowania zgodnie wskazali na składniki majątku, które stanowią ich majątek wspólny i zaakceptowali wartość wynikającą z opinii biegłych.

Sąd uwzględnił opinię biegłych sądowych: J. J., D. K.. Sporządzone dla potrzeb niniejszej sprawy opinie zasługiwały na walor wiarygodności, gdyż sporządzone zostały przez osoby dysponujące odpowiednią wiedzą, po przeprowadzeniu oględzin i analizy dokumentów. Opinie sporządzono w sposób rzeczowy i merytorycznie poprawny, a ponadto strony nie kwestionowały rzetelności tych wycen. Zdaniem Sądu brak jest zatem jakichkolwiek podstaw aby dyskredytować te dowody.

Skład i wartość majątku wspólnego stron postępowania Sąd ustalił w oparciu o zeznania każdej ze stron, które w ocenie Sądu w sposób najdokładniejszy oddają sytuację tych osób. Należy przy tym podkreślić, że strony w zasadzie były zgodne co do składu majątku wspólnego i jego wartości. Przedmiotem sporu była okoliczność czy biżuteria i futro weszły do majątku wspólnego, czy stanowiły majątek osobisty uczestniczki, jednakże okoliczności te wynikają z oceny prawnej, a nie stanu faktycznego.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 567 § 1 k.p.c., w postępowaniu o podział majątku wspólnego po ustaniu wspólności majątkowej między małżonkami sąd rozstrzyga także o żądaniu ustalenia nierównych udziałów małżonków w majątku wspólnym oraz o tym, jakie wydatki, nakłady i inne świadczenia z majątku wspólnego na rzecz majątku osobistego lub odwrotnie podlegają zwrotowi. Stosownie zaś do § 2 w/w artykułu, w razie sporu co do ustalenia nierównych udziałów w majątku wspólnym sąd może w tym przedmiocie orzec postanowieniem wstępnym. Z kolei § 3, stanowi, że do postępowania o podział majątku wspólnego po ustaniu wspólności majątkowej między małżonkami, a zwłaszcza do odrębnego postępowania w sprawach wymienionych w § 1 stosuje się odpowiednio przepisy o dziale spadku.

Stosownie do przepisów o dziale spadku, Sąd ustala skład i wartość spadku ulegającego podziałowi (art. 684 k.p.c.), co po przeniesieniu tego na grunt sprawy o podział majątku wspólnego, oznacza obowiązek Sądu ustalenia składu i wartości majątku wspólnego.

W niniejszej sprawie przeprowadzone postępowanie dowodowe pozwoliło ostatecznie przyjąć, że w skład majątku wspólnego stron postępowania wchodzi:

1/ spółdzielcze lokatorskie prawo do lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w budynku wielorodzinnym przy ul. (...) w C., znajdujące się w zasobach mieszkaniowych Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w C. o wartości 172 000,00 zł

2/ wyposażenie lokalu mieszkalnego:

a) komplet mebli wypoczynkowych o łącznej wartości 370,00 zł.

b) regał o wartości 420,00 zł ,

c) meble kuchenne o łącznej wartości 430,00 zł,

d) pralka o wartości 160,00 zł,

e) lodówka o wartości 200,00 zł,

f) odkurzacz o wartości 70,00 zł,

g) regał o wartości 350,00 zł,

h) komplet wypoczynkowy o wartości 290,00 zł,

i) ławo-stół o wartości 100,00 zł .

Zgodnie z art. 33 pkt 4 k.r.io. do majątku osobistego każdego z małżonków należą przedmioty majątkowe służące wyłącznie do zaspokajania osobistych potrzeb jednego z małżonków.

Zgłoszone przez wnioskodawcę do podziału biżuteria i futro jest użytkowana wyłącznie przez uczestniczkę. Wartość tych ruchomości nie jest tak znaczna aby można je uznać za lokatę kapitału. Dlatego Sąd uznał, że biżuteria i futro stanowi majątek osobisty uczestniczki i nie podlega on podziałowi.

W myśl art. 53 § 1 k.r.io. w zw. z art. 50¹ k.r.io. oboje małżonkowie mają równe udziały w majątku wspólnym, także po ustaniu wspólności. Zgodnie z art. 53 § 2 k.r.io. z ważnych powodów każdy z małżonków może żądać, ażeby ustalenie udziałów w majątku wspólnym nastąpiło z uwzględnieniem stopnia, w którym każdy z nich przyczynił się do powstania tego majątku.

Ponieważ strony nie zgłosiły wniosku o ustalenie nierównych udziałów, Sąd ustalił, że udziały stron postępowania w majątku wspólnym są równe.

Natomiast B. K. podniosła, że poniosła nakłady na remont mieszkania w latach 2004-2010 i wносиła o rozliczenie tych kosztów. Sąd nie uwzględnił jej wniosku z tego względu, że nakłady zostały poczynione przez uczestniczkę na lokal już po ustaniu wspólności majątkowej, a ponadto nakłady dotyczą lokalu, który przyznany został B. K.. Ponieważ strony zgodziły się aby mieszkanie przypadło B. K., a wartość nakładów na mieszkanie nie miała wpływu na ustalenie wartości lokalu do podziału, Sąd uznał za niezasadne ustalanie wartości tych nakładów i ich rozliczanie.

Sposób podziału majątku między małżonkami nie był między nimi sporny. Strony zgodnie wniosły o przyznanie na wyłączną własność uczestniczki nieruchomości w postaci mieszkania oraz ruchomości będących w jej posiadaniu, a w odniesieniu do wnioskodawcy strony wniosły o przyznanie na jego komplecie wypoczynkowego wartości 370 zł. Tym samym Sąd przychylił się ku zgodnemu wnioskowi i postanowił o powyższym w pkt III sentencji postanowienia.

Na podstawie art. 212 § 2 k.c. Sąd zasądził na rzecz wnioskodawcy od uczestniczki dopłatę, którą B. K. co do zasady zgodziła się uiścić. Wysokość dopłaty dla wnioskodawcy z prawa przyznanego uczestniczce własności nieruchomości oraz określonych wyżej ruchomości wynosiła 86.825 zł. Natomiast na podstawie art. 212 § 3 k.c. Sąd orzekł o obowiązku jej uiszczenia w terminie 1 miesiąca od dnia uprawomocnienia się orzeczenia, biorąc pod uwagę wniosek uczestniczki, na który przystał wnioskodawca wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. na wypadek uchybienia terminowi płatności, o czym orzekł w pkt IV sentencji postanowienia.

Jako, że podział majątku co do zasady nastąpił wg. zgodnych wniosków storn (art. 622 § 2 k.p.c. w zw. z art. 688 k.p.c., które to regulacja po myśli art. 567 § 3 k.p.c.) Sąd o obowiązku wydania nieruchomości uczestniczce postanowił w pkt VI sentencji postanowienia, odraczając obowiązek ich wydania do czasu dokonania odpowiednio - przez uczestniczkę postępowania całej spłaty wskazanej w pkt IV tytułem należnego wnioskodawcy udziału w majątku wspólnym.

Sąd wziął pod uwagę okoliczność, że wnioskodawca zadeklarował gotowość opuszczenia lokalu w terminie 2 miesięcy od uprawomocnienia się orzeczenia. W takiej sytuacji ustalony przez Sąd 1 miesięczny termin od dokonania dopłaty przez uczestniczkę koresponduje z deklaracją wnioskodawcy i dlatego Sąd taki termin zakreślił.

Oznaczenie sposobu i terminu uiszczenia spłat powinno być dokonane przez sąd z urzędu (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 marca 1974 r. III CRN 2/74, Lex nr 7431).

Sąd z urzędu decyduje o zasądzeniu odsetek na podstawie art. 212 § 3 (uchwała Izby Cywilnej SN z dnia 15 grudnia 1969 r., III CZP 12/69, OSNCP 1970, nr 3, poz. 39).

Przewidziana w art. 212 § 3 k.c. możliwość rozkładania na raty tylko dopłat i spłat nie wyłącza możliwości rozkładania na raty na zasadach ogólnych (art. 320) innych należności zasądzanych w orzeczeniach działowych - art. 618 § 1 i art. 686 (wyrok SN dnia 24 kwietnia 1969 r., III CRN 61/69, OSNC 1970, nr 1, poz. 13).

Mając na uwadze powyższe orzeczenia, Sąd ustalił termin płatności dopłaty na 1 miesiąc od dnia uprawomocnienia się postanowienia z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w razie uchybienia terminowi płatności. Sąd odroczył termin płatności na 1 miesiąc mając na uwadze okoliczność, że B. K. zadeklarowała, że jest w stanie wypłacić należność

w krótkim terminie. Termin płatności nie może być zbyt odległy, gdyż spłata powinna mieć realny charakter i odpowiadać wartości majątku ustalonemu przez Sąd. Mając na uwadze ogólną wartość majątku i fakt, że sprawa toczy się od 2 lat, Sąd uznał, że termin 1 miesiąca deklarowany przez uczestniczkę jest realny do wywiązania się ze zobowiązania i nie jest zbyt odległy.

Orzeczenie o kosztach znajduje uzasadnienie w treści art. 520 § 1 k.p.c., po myśli którego każdy z uczestników ponosi koszty związane ze swoim udziałem w sprawie. Z uwagi na fakt, iż podziałem majątku dorobkowego zainteresowana jest każda ze stron, Sąd uznał, że każda z nich powinna ponieść po połowie koszty sądowe związane z toczącym się postępowaniem. Łącznie koszty postępowania sprowadzały się do opłaty sądowej od wniosku w kwocie 1.000,00 zł poniesione przez wnioskodawcę, koszty pełnomocnika poniesione przez uczestniczkę oraz koszty wynagrodzenia biegłych sądowych. Zaliczkę na koszty związane za sporządzenie przez nich opinii poniosła uczestniczka w kwocie 1000 zł oraz w kwocie 2527,16 zł Skarb Państwa z sum budżetowych. Wyżej cytowany przepis art. 520 § 1 k.p.c. ustanawiający zasadę orzekania o kosztach w postępowaniu nieprocesowym jest przepisem szczególnym w stosunku do ogólnych zasad dotyczących kosztów postępowania, zawartych w art. 98 i nast. k.p.c. Obowiązek poniesienia kosztów postępowania związanych z udziałem w sprawie oznacza, że uczestnik ponosi koszty nie tylko tych czynności, które sam dokonał, ale i tych, które zostały dokonane przez sąd na jego wniosek. Odpowiednio do postępowania nieprocesowego stosuje się przepisy art. 98 k.p.c. w zakresie, w jakim określają one koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i do celowej obrony. Należy brać pod uwagę specyfikę poszczególnych spraw, należących do postępowania nieprocesowego, które mogą uzasadniać uznanie za koszty niezbędne również te, które w danej sprawie poniesione być muszą (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 8 lipca 1987 r., sygn. akt III CZP 37/87). Do takich kosztów w niniejszej sprawie należy zaliczyć wydatki związane z przeprowadzeniem dowodu z opinii biegłych sądowych. Zgodnie z art. 83 ust 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2010r. nr 90 poz. 594 z późn. zm.) jeżeli przepisy ustawy przewidują obowiązek działania i dokonywania czynności połączonej z wydatkami z urzędu, sąd zarządzi wykonanie tej czynności, a kwotę potrzebną na ich pokrycie wykląda tymczasowo Skarb Państwa. Dotyczy to także dopuszczenia i przeprowadzenia przez sąd z urzędu dowodu niewskazanego przez stronę. Na podstawie art 83 ust. 2 ustawy w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie sąd orzeka o poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa wydatkach, stosując odpowiednio przepisy art. 113. Na podstawie art. 113 ust 1 i ust 2 pkt 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U.10.90.594 j.t.). Mając na uwadze, że dotychczas wnioskodawca poniósł opłatę 1000 zł, a uczestniczka zaliczkę na koszty biegłego również w kwocie 1000 zł, Sąd obciążył wnioskodawcę i uczestniczkę postępowania wydatkami poniesionymi z sum budżetowych związanymi ze sporządzeniem opinii przez biegłych rozdzielając je po połowie. Mając na uwadze powyższe Sąd nakazał ściągnąć kwoty odpowiednio po 1263,58 zł od wnioskodawcy i uczestniczki postępowania tytułem zwrotu sum budżetowych wydatkowanych na sporządzenie opinii, a w pozostałym zakresie pozostawił strony przy kosztach przez siebie poniesionych, o czym orzeczono w pkt VII i VIII sentencji postanowienia.

Z tych względów Sąd orzekł jak w postanowieniu.